

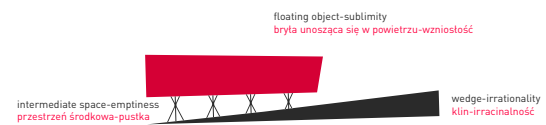
SCALE SHIFT - ZMIANA ŚLALI

Związek między unoszącym się w powietrzu muzeum, a otaczającymi budynkami mieszkalnymi jest porównywalny z relacją pomiędzy górzystym krajobrazem, a górną częścią dolmeny, stojącego na jego tle. Sama tego starożytnego elementu kultury odróżnia się – bryła muzeum w nieprawdopodobny sposób unosi się nad regionem postindustrialnym, bardziej jako element natury niż twór sztuczny.

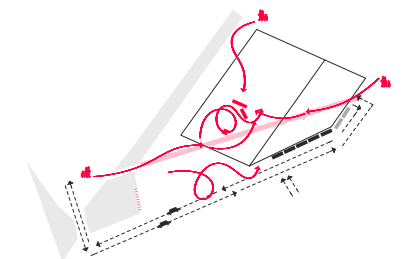
CONNECTION TO THE CITY - DOŁĄCZANIE SIĘ DO MIASTA

Budynek odcina się od struktury dziewiętnastowiecznej zabudowy, zniszczonej podczas II wojny światowej, próbuje się wtopić w tkankę miasta raczej w sensie przelotnym. W kierunku historycznego centrum otwiera się poprzez pustkę, znajdującą się między wzgórzem a wiszącą w powietrzu bryłą. Te same elementy w stronę morza ograniczają widok jedynie do nieba. Cmentarz jako miejsce skierowane w stronę miasta nadaje nowe znaczenie relacji pomiędzy starówką a muzeum.

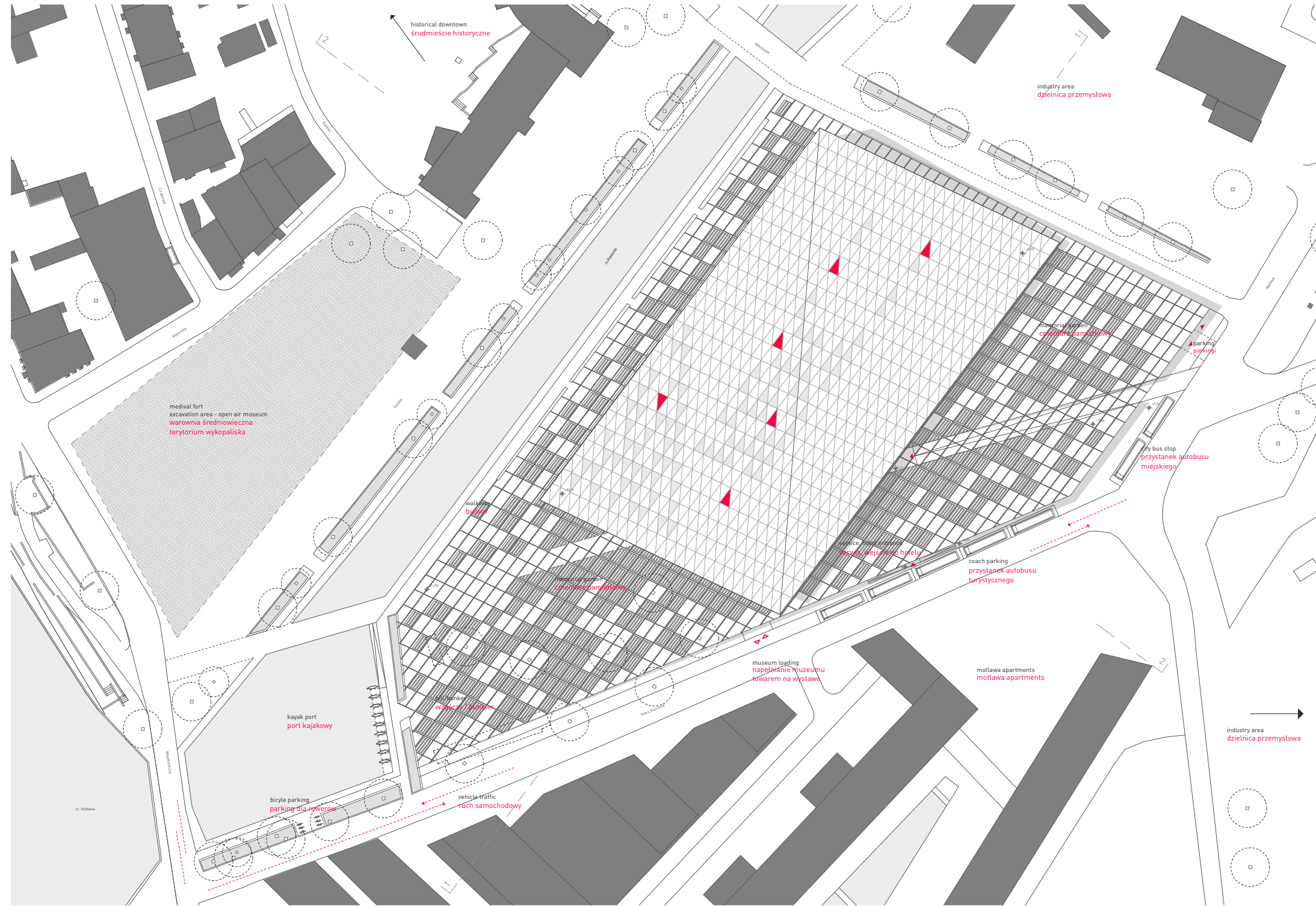
THREE ELEMENTS - TRZY ELEMENTY

Klin — irrationalność
 Utworzone w kształcie klinu sztuczne wzgórze jest Miejscem Pamięci Narodowej w Gdańsku, gdzie przybysza zewsząd otacza nieskończona liczba wrytych w granice nazwisk.
Przestrzeń środkowa — pustka
 Unosząca się nad placem niby chmura, regularna-nieregularna bryła wzmacnia poczucie horyzontalności i egzystencjalnego przynębenia. Tylko przez parę szczyb prześwietlone słabe czerwone światło, a opalowe lśnienie górnej białej powierzchni odbija ciemno-szary granit nawierzchni. Unosząca się w powietrzu bryła utrzymująca podporę, przypominające monstrualne putapki na czotki.
Bryła unosząca się w powietrzu — wzniosłość
 Unosząca się w powietrzu bryła zawisa nad naszymi głowami jako doskonały produkt. Nad pustką unosi się prosta, zniekształcona, beczasowa forma. Jej opalowa powierzchnia błyszcz tajemniczo. Na elewacji pojawiają się czerwone kolce, poprzez lśniącą białą błonę wydają się smugami krwi.

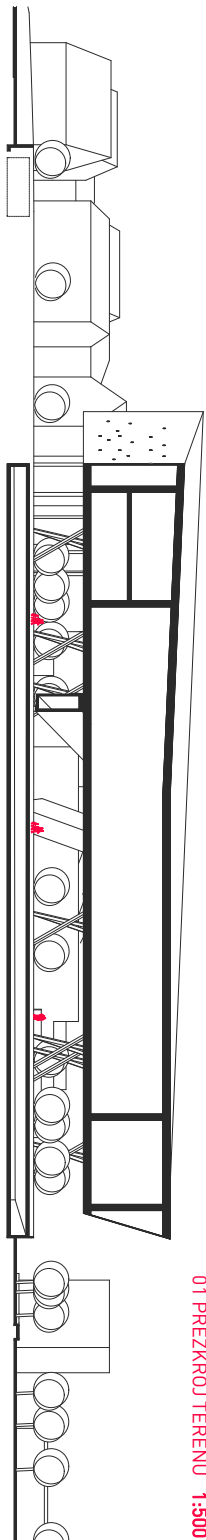

TRAFFIC - RUCH

Z punktu widzenia ruchu pieszego najważniejszym elementem jest przecinająca teren droga, która od strony północnej łączy się rampą z parkingiem autobusowym. Wąskie, regularnie wytyczone ścieżki utrzymują to miejsce w geometrycznej surowości; ten porządek przelamują tylko drogi prowadzące do wejścia muzeum. Goście przybywający nabrzeżem Motławy mogą wejść na teren przez nowy most. Wzgórze opada w stronę kanału Raduni i na całej jego długości łączy się z nabrzeżem. Na plac pod budynkiem można się dostać z każdego punktu nabrzeża, stąd wchodzi się do muzeum. Zaplecze gospodarcze obsługujące muzeum jest umieszczone od strony Starej Stoczni. Tam odbywa się zaopatrzenie (ciężarówka), tam również znajduje się wjazd i wejście do garaży podziemnych.

⊕ SITEPLAN
 PLAN SYTUACYJNY 1:500

CONTEXTUAL CROSS SECTION
 01 PREZKRÓJ TERENU 1:500

CONTEXTUAL CROSS SECTION
 02 PREZKRÓJ TERENU 1:500

